

Neptú, Gaudí i el piano de Richard Clayderman

Batejada com a “Ciudad de Vacaciones”, Marina d'Or ha esdevingut un símbol del turisme de masses a l'horitzó internacional. Un projecte en què impera el kitsch més pur i xaró.

amb el Calypso del professor Cousteau a la piscina d'aigües de la mar Morta. Per als usuaris de la zona VIP el menú inclou des del bany Cleopatra com a tribut lacti —semi o desnatat— a la voluptuosa reina de l'antic Egipte, fins a sales de musicoteràpia i aromateràpia o jacuzzis tematitzats. Gràcies a Marina d'Or, ara, fins i tot els fluids aquàtics entre les cames, i més parts del cos, són tan tematitzats com un temple budista de Disneyworld.

El fast food de les vacances. A més de la salut i el benestar estètic,

Des de l'AP-7 s'obre en panoràmica fordiana la ribera de Cabanes. Hem deixat enrere el puig Bartolo i les flaires del licor carmelità. A l'una banda, les austeres muntanyes de les seralades ibèriques. A l'altra banda, com a gran teló de fons, l'imponent massís de Marina d'Or, el nou paradís terrenal de l'oci democratitzat i el benestar pagat a terminis. Un gran corn de l'abundància amb guarnició de confitura mironiana ens dona la benvinguda a la ciutat, com els antics arcs romans. Finalment som a la terra promesa, allí on les vacances mai no tenen fi i el bon gust, segons que sembla, és un concepte equívoc. Som al novembre, però les bermudes i les sandàlies d'alguns visitants —com un dia va dictaminar Toynbee amb les civilitzacions— testimonien ací la fi de les estacions i l'estat de la felicitat permanent. El xandall i les samarretes acaben de completar el paisatge intemporal i ofereixen al passejant la sensació de benestar d'una gran superfície un dia de festa abans de Nadal. Dos autocars evacuen una colònia de jubilats provinents de Ciudad Real davant un dels hotels oberts. A la terrassa, dues dones i un home amb banyador assagen sota les ordres d'una enèrgica monitora una mena de ball gimnàstic a ritme de *batuka* i dinamitzador d'aritmies i cardiopaties diverses. Els nouvinguts s'ho miren com si arribaren a un camp de treball de la Segona Guerra Mundial mentre entren ordenadament amb les maletes al vestíbul. Salut, diners i amor eren el tercet reivindicat per una famosa cançó dels anys 50. Aquesta melodia, després d'uns retocs, ben bé podria servir ara d'himne del complex urbanístic i compendi dels valors universals que difon. Des d'una revisió de l'estat periodòntic de les teues dents a una cura de descans estil Bella Dorment, l'oferta de paquets mèdico-estètics és àmplia i variada i a l'abast dels beneficiaris de la seguretat social. Una família sencera reserva hora per a fer una immersió aquàtica al balneari, anunciat com “el balneari científic d'aigua marina més gran d'Europa”. Amb aquestes credencials, si et descuides, ves que no topis de morros

Amenaçador i impertorbable, Neptú dona la benvinguda als turistes de Marina d'Or.

Cabanes, París i Londres

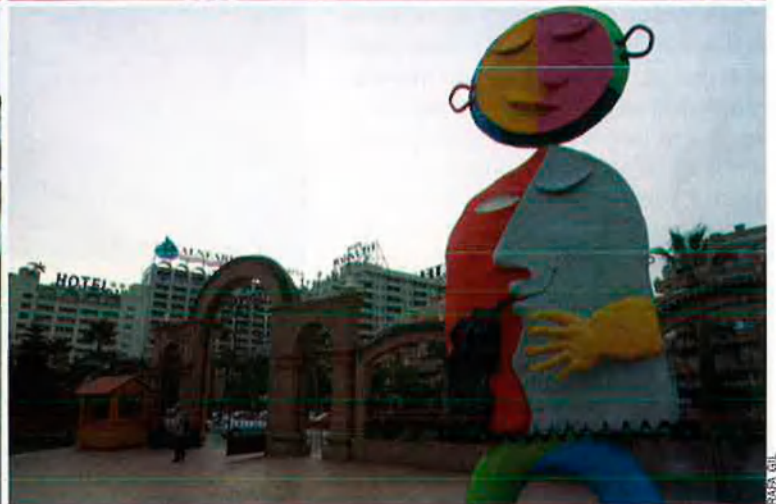
Després de la visita al jardí musical, al visitant encara li queda la gran prova final. A l'envelat del complex, que acull, entre més esdeveniments, l'elecció de *Miss i Mister* Espanya, es presenta la futura mutació del *holding*, si el canvi climàtic no hi posa remei: Marina d'Or Golf. Amb una temperatura poc afectiva a l'interior, segons que es desprèn del refredat d'alguns treballadors, el projecte es mostra en un seguit de maquetes que ocupen el recinte. El visitant

descobreix finalment que el món, com en aquella pel·lícula de Gregory Peck i Ann Blyth, és a les seues mans. I així, davant els seus ulls, passen pagodes xineses, hotels als Alps, pistes d'esquí, *drive-in-burgers*, torres de Pisa, barraques valencianes, pubs anglesos, restaurants japonesos, tailandesos o italians, paisatges amazònics i platges caribenques, pistes de gel moscovites o socs orientals. Entre Orpesa i Cabanes, la volta al món sense haver de passar enutjosos controls duaners ni cap de les servituds del turista contemporani que ara, finalment, pot gaudir d'una vida totalment tematitzada en unes quantes hectàrees.

l'altra oferta, encara més omnipresent, és la inversió immobiliària. Una proposició obsessiva amb el rostre "Gran Hermano" de la presentadora Anne Igartiburu com a reclam, i personalitzada, segons que ens diu una venedora, "per a cada comprador".

Tot i la seua insistència, desistesc de moment de fixar la residència a Marina d'Or i passar a ser un nou estadant del *holding* de la Plana Alta. Lluny de la primera línia de platja, el tràfec de camions i màquines continua perforant la ciutat residencial

com la versió moderna del miracle bíblic de la multiplicació dels pans i dels peixos, ara substituïts per metres quadrats i blocs d'apartaments. En vista de l'homogeneïtat urbanística, hom dubta si és a la ciutat de les vacances o acaba d'ésser abduït per

"Perquè no ens arriba la pensió, que, si no, ens comprariem un apartament", diuen uns jubilats que passen per la zona coneguda per Fira d'Abril, per la il·luminació. A l'envelat, quan no s'hi celebra *Miss* Espanya, hi queda lloc per a exposar les maquetes de la futura Marina d'Or Golf. A l'exterior, al jardí, uns turistes es delecten davant la voracitat d'uns peixos gegants, mentre una estàtua-paella de Ripollés ho observa des de l'altura.

Iker Jiménez i desterrat a la perifèria de Móstoles o Alcorcón, ara amb el rostre de Belén Esteban com a atracció mediàtica i castissa. El carrer Major o avinguda de Barcelona ostenta orgullosament la decoració de llums com si s'haguera avançat la fira d'Abril de Sevilla o Justo Molinero col·laborara en l'ornamentació municipal. "Mira, ja han posat els llums de Nadal", exclama un vianant en veient l'exhibició lumínica. A més dels festivals de llums, el visitant de Marina d'Or té a disposició quasi tota la història de l'art en un radi de cinquanta metres. En qüestió de minuts, pots passar d'un mur medieval de castell d'Invahoe a la Roma imperial o a l'interior de la residència de Ben-Hur per un passeig d'estàtues de Venus-Afrodites, Apol·los, faunes i més veïns de l'antic imperi. Per a gustos més moderns, el toc Gaudí projectat sobre uns bancs especialitzats en luxacions del còccix i més zones posteriors del cos si sobrepasses els quinze minuts de repòs. Al sostre de l'hotel Marina d'Or - cinc estrelles el client descobreix amb plaer que no cal desplaçar-se a Roma per admirar les pintures de la Capella Sixtina. Tot i que en vista dels resultats plàstics, no sabem si ens trobem més a prop de l'èxtasi o del turment.

Una parella de turistes britànics capten amb una càmera digital la plenitud física dels envelats japonesos als jardins mariners, mentre un matrimoni de Tortosa tria com a objectiu l'estàtua d'un Neptú d'imatgeria *gaybear* presidint el tapís vegetal amb un trident amenaçador. A la diversitat floral dels jardins, cal afegir-hi una exquisida banda sonora que sorprèn el visitant mentre descansa als bancs del parc. No sabem si les notes del piano de Richard Clayderman també s'inclouen a les teràpies del centre com a electrostimulació melòdica. En tant que espècies més autòctones, unes grans figures escultòriques a tall de ninots fallers serveixen de punt de trobada als jardins. "Mira, aquest pareix el Naranjito", exclama un visitant davant una de les bigarrades escultures del jardí.

Carles Gámez

Al voltant de 80 famílies de Cabanes tenen entre 100 milions i 200 milions al banc. Tot i això, la vida diària no canvia, en aquest poble de la Plana.

“Abans, a la fira, passejàvem les cabres; ara, ‘Mister’ Espanya”

Cabanes ha vist arribar la voracitat urbanística de Marina d'Or Golf en forma de pluja de diners. Jesús Ger ha pagat a pes d'or els terrenys que fins ara havien estat propietat dels veïns d'aquesta localitat de la Plana Alta. Els cabanuts s'han fet rics, però no en fan pas gaire ostentació.

Cabanes és, segurament, el poble amb els llauradors més rics del món, treballadors del camp amb un compte corrent de set xifres (sí, sí, un milió d'euros). Però no és únicament això, que fa peculiar el sector agrícola d'aquest poble. Perquè a Cabanes, de cinc anys ençà, les fanecades que formen el terme municipal han dei-

xat d'estar a les mans d'uns veïns que, temps enrere, tenien cura de tarongers, ametllers i oliveres, i han passat a ésser propietat d'algú que té una concepció molt diferent de la utilitat del territori. El nom d'aqueixa persona és Jesús Ger, el responsable que a Cabanes, avui, almenys cinquanta famílies tinguen al banc al voltant d'un milió d'euros. És